

Originali: **anglisht**

Nr.: **ICC-01/11**
Data: **27 qershor 2011**

DHOMA PARA-GJYQËSORE I

Para: Gjyqtarja Sanji Mmasenono Monageng, Kryetare e Trupit Gkykues
Gjyqtarja Sylvia Steiner
Gjyqtari Cuno Tarfusser

SITUATA NË XHAMAHIRINË ARABE TË LIBISË

PUBLIK

Urdhër Arresti për Saif Al-Islam Gaddafi-n

Të njoftohen me vendimin në përputhje me rregulloren 31 të *Rregulloreve të Gjykatës*:

Zyra e Prokurorit

Z. Luis Moreno-Ocampo, Prokuror
Z-(ush)a. Fatou Bensouda,
Zëvendësprokurore

Avokati i Mbrojtjes

Përfaqësuesit Ligjorë të Viktimave

Përfaqësuesit Ligjorë të Paditësve

Viktimat e Papërfaqësuara

**Paditësit e Papërfaqësuar për
Pjesëmarrje/Zhdëmtim**

Zyra e Avokatit Publik për Viktimat

Zyra e Avokatit Publik për Mbrojtjen

Përfaqësuesit e Shteteve

Miqtë e Gjykatës

SEKRETARIA

Sekretarja e Gjykatës

Z-(ush)a Silvana Arbia
Zëvendëssekretari i Gjykatës
Z. Didier Preira

Seksioni për Mbështetjen e Mbrojtjes

Njësia për Viktima dhe Dëshmitarë

Seksioni i Paraburgimit

**Seksioni i Pjesëmarrjes dhe Zhdëmtimit
të Viktimave**

Të tjerë

DHOMA PARA-GJYQËSORE I (“Dhoma”) e Gjykatës Penale Ndërkombëtare (“Gjykata”);

DUKE MARRË SHËNIM Rezolutën 1970 të miratuar unanimisht nga Këshilli i Sigurimit të Kombeve të Bashkuara më 26 shkurt 2011 dhe duke ia referuar situatën në Xhamahirinë Arabe të Libisë (“Libia”) që nga 15 shkurti 2011 Prokurorit të Gjykatës, në përputhje me nenin 13(b) të Statutit të Romës (“Statuti”);

DUKE MARRË SHËNIM “Prosecution’s Application Pursuant to Article 58 as to Muammar Mohammed Abu Minyar GADDAFI, Saif Al-Islam Gaddafi and Abdullah AL-SENUSSI” (“Aplikacioni i Prokurorisë”)¹, dorëzuar nga Prokurori më 16 maj 2011, dhe përmes të cilit ai, *inter alia*, kërkonte lëshimin e një urdhër arresti për arrestimin e Saif Al-Islam Gaddafi-t për përgjegjësinë e tij të pretenduar penale për kryerjen e vrasjes dhe persekutimit të civilëve si krime kundër njerëzimit prej 15 shkurtit 2011 e më tej gjithandej Libisë në, *inter alia*, Tripoli, Bengazi dhe Misrata, përmes aparatit Shtetëror të Libisë dhe Forcave të Sigurimit, në shkelje të nenit 7(1)(a) dhe (h) të Statutit dhe si parësor në këto krime në përputhje me nenin 25(3)(a) të Statutit;

PASI KA SHQYRTUAR informacionin dhe dëshminë (“Materialet”) të sjella nga Prokurori në Aplikacionin e tij në dritën e standardit të parashtruar në nenin 58 të Statutit për të përcaktuar nëse ka baza të arsyeshme për të besuar se Saif Al-Islam Gaddafi ka kryer krimet e pretenduara nga Prokurori, dhe se arrestimi i tij del i domosdoshëm;

DUKE MARRË SHËNIM nenet 7(1)(a) dhe (h), 19, 25(3)(a) dhe 58 të Statutit;

DUKE MARRË PARASYSH se, në bazë të Materialeve të sjella nga Prokurori, Dhoma beson se rasti kundër Saif Al-Islam Gaddafi-t bie nën juridiksionin e Gjykatës dhe se nuk ka shkak të dukshëm dhe faktor vetvetiu evident që e detyron të

¹ ICC-01/11-4-Conf-Exp dhe shtojcat aty.

ushtrojë diskrecionin e vet sipas nenit 19(1) të Statutit për të përcaktuar në këtë fazë pranushëmërinë e lëndës kundër Saif Al-Islam Gaddafi-t, pa paragjykim ndaj çfarëdo kundërshtimi ndaj pranushmërisë së lëndës në pajtim me nenin 19(2) të Statutit;

DUKE MARRË PARASYSH se Dhoma gjen se ka baza të arsyeshme për të besuar se, pas ngjarjeve në Tunizi dhe Egjipt që çuan në largimin e Presidentëve të tyre gjegjësisht në muajt e parë të vitit 2011, është planifikuar një politikë shtetërore në nivelin më të lartë të makinerisë Shtetërore të Libisë dhe me synim që të ndalojë dhe shuajë me çfarëdo mjetesh, përfshirë përdorimin e forcës vdekjeprurëse, demonstratat e civilëve kundër regjimit të Muammar Mohammed Abu Minyar Gaddafi-t (“regjimi i Gaddafi-t”) që filloi në shkurt të vitit 2011;

DUKE MARRË PARASYSH se ka baza të arsyeshme të besohet se në avancimin e politikës Shtetërore të sipërpërmendur, prej 15 shkurtit 2011 deri së paku më 28 shkurt 2011 Forcat e Sigurimit të Libisë,²² duke ndjekur një *modus operandi* konsistent, kryen në gjithë Libinë një sulm kundër popullatës civile që merrnin pjesë në demonstrata kundër regjimit të Gaddafi-t apo atyre që merreshin si disidentë;

DUKE MARRË PARASYSH se, edhe pse numri i viktimave që rezulton nga sulmi nuk mund të dihet për shkak të një fushate mbulimi të zbatuar me qëllim të fshehjes së kryerjes së krimeve nga Forcat e Sigurimit, ka baza të arsyeshme të besohet se, që nga 15 shkurti 2011 dhe brenda një periudhe më të shkurtër se dy javë në shkurt të vitit 2011, Forcat e Sigurimit vranë dhe plagosën si dhe arrestuan dhe burgosën qindra civilë;

DUKE MARRË PARASYSH prandaj se ka baza të arsyeshme të besohet se një sulm sistematik dhe me shtrirje të gjerë, në avancimin e politikës Shtetërore, duke pasur si cak popullatën civile që po demonstronte kundër regjimit të Gaddafi-t apo ata që

²² Shprehja “Forcat e Sigurimit” këtu e më tej përdoret për të definuar sistemin e sigurimit dhe ushtarak të Libisë që në masë të konsiderueshme përbëhet nga Forcat e Armatosura të Libisë dhe policia; inteligjenca ushtarake; Shërbimet e Brendshme dhe të Jashtme të Sigurimit; Komitetet Revolucionare dhe Byroja e Tij; Garda Revolucionare, Garda e Popullit; milicite Revolucionare Luftarake; brigadat dhe njësitë e milicisë.

merreshin si disidentë ndaj regjimit, kanë ndodhur brenda kuptimit të nenit 7(1) të Statutit.

DUKE MARRË PARASYSH veçanërisht se ka baza të arsyeshme të besohet se gjithandej Libisë dhe në veçanti në Tripoli, Misrata dhe Bengazi si dhe në qytete afër Bengazit si Al-Bajda, Derna, Tobruk dhe Axhdabija, vrasje që përbëjnë krime kundër njerëzimit janë kryer prej 15 shkurtit 2011 deri së paku më 25 shkurt 2011 nga Forcat e Sigurimit si pjesë e sulmit kundër demonstruesve civilë apo disidentëve të pretenduar të regjimit të Gaddafi-t;

DUKE MARRË PARASYSH gjithashtu se ka baza të arsyeshme për të besuar se, prej 15 shkurtit 2011 deri së paku më 28 shkurt 2011, në lokalitete të ndryshme të territorit të Libisë dhe veçanërisht në Bengazi, Tripoli, Misrata dhe në qytetet e tjera fqinjë, akte çnjerëzore që kanë privuar rëndë popullatën civile nga të drejtat e veta fundamentale i janë bërë asaj nga Forcat e Sigurimit për shkak të opozitës politike të kësaj popullate civile (qoftë të qenë apo të marrë si të tillë) ndaj regjimit të Gaddafi-t;

DUKE MARRË PARASYSH se, në dritën e Materialeve, ka baza të arsyeshme të besohet se Saif Al-Islam Gaddafi, edhe pse nuk ka pasur pozitë zyrtare, është pasardhësi i pashpallur i Muammar Gaddafi-t dhe individi më me influencë brenda rrethit të tij të brendshëm dhe, si i tillë, në të gjitha kohërat relevante për Aplikacionin e Prokurorit, ai ka ushtruar kontroll mbi pjesët vendimtare të aparatit Shtetëror, duke përfshirë financat dhe logjistikën dhe *de facto* kishte pushtetin e një Kryeministri;

DUKE MARRË PARASYSH se evidenca e paraqitur nga Prokurori sjell baza të arsyeshme të besohet se shkalla e veprimeve të përbashkëta të Saif Al-Islam Gaddafi-t dhe babait të tij Muammar Gaddafi-t çon të nënkuptohet se Saif Al-Islam Gaddafi, si pjesë e rrethit të brendshëm të Muammar Gaddafi-t dhe në koordinim me të, hartuan dhe orkestruan një plan për të ndalur dhe shuar, me të gjitha mjetet, demonstratat civile kundër regjimit të Gaddafi-t;

DUKE MARRË PARASYSH se në dritën e Materialeve, ka baza të arsyeshme të besohet se Saif Al-Islam Gaddafi ka kontribuar në zbatimin e planit duke marrë përsipër detyra themelore për realizimin e planit pasi që ai kishte pushtetin për të frustruar kryerjen e krimeve duke mos përmbushur detyrat e tij;

DUKE MARRË PARASYSH më tej se ka po ashtu baza të arsyeshme të besohet se Saif Al-Islam Gaddafi (i) synonte të sillte elementet objektive të krimeve të përmendura më sipër; (ii) e ka ditur se sjellja e tij ishte pjesë e një sulmi të gjerë dhe sistematik kundër popullatës civile sipas politikës Shtetërore, të ndërtuar prej Muammar Gaddafi-t në koordinim me rrethin e tij të brendshëm, pjesë e të cilit ishte ai vetë; (iii) ishte krejt i vetëdëshëm për rolin e lidërshiptit të tij të lartë në kuadër të strukturës së aparatit Shtetëror të Libisë dhe për pushtetin e tij për të ushtruar kontroll të plotë mbi vartësit e tij dhe (iv) ishte i vetëdëshëm dhe ka pranuar se zbatimi i planit do të rezultonte në realizimin e elementeve objektive të krimeve;

DUKE MARRË PARASYSH prandaj se ka baza të arsyeshme të besohet se Saif Al-Islam Gaddafi është penalisht përgjegjës si një bashkë-kryes i tërthortë, sipas nenit 25(3)(a) të Statutit, për krimet në vijim të kryera nga Forcat e Sigurimit nën kontrollin e tij në lokalitete të ndryshme të territorit të Libisë, veçanërisht në Bengazi, Misrata, Tripoli dhe qytete të tjera fqinjë, prej 15 shkurtit 2001 deri së paku më 28 shkurt 2011:

- i. vrasje si krim kundër njerëzimit, brenda kuptimit të nenit 7(1)(a) të Statutit; dhe
- ii. persekutim si krim kundër njerëzimit, brenda kuptimit të nenit 7(1)(h) të Statutit;

DUKE MARRË PARASYSH se, sipas nenit 58(1) të Statutit, arrestimi i Saif Al-Islam Gaddafi -t duket i domosdoshëm në këtë fazë (i) për t'u siguruar që ai të paraqitet para Gjykatës; (ii) për t'u siguruar që ai të mos vazhdojë ta përdorë pushtetin e tij për ta penguar apo rrezikuar hetimin, veçanërisht përmes orkestrimit të mbulimit të

krimeve të kryera nga Forcat e Sigurimit; dhe (iii) për ta penguar atë që të mos vazhdojë ta përdorë pushtetin e tij dhe kontrollin mbi aparatit Shtetëror të Libisë për të vazhduar kryerjen e krimeve që bien nën jurisdikcionin e Gjykatës;

PËR KËTO ARSYE, Dhoma

SË KËNDEJMI LËSHON një urdhër arresti për Saif Al-Islam Gaddafi-n (që po ashtu shkruhet si “Qaddafi”, “Qadhafi” apo “Kadafi”), fotografia e të cilët është bashkëngjitur, i lindur më 25 qershor 1972 në Tripoli, Libi, kryesues nderi i Gaddafi International Charity and Development Foundation /Bamirësia dhe Fondacioni i Zhvillimit Ndërkombëtar Gaddafi/ dhe që vepron si *de facto* Kryeministër i Libisë.

Hartuar në anglisht dhe frëngjisht, versioni në anglisht është autoritativ.

/nënshkrimi/

**Gjyqtarja Sanji Mmasenono Monageng Akua Kuenyehia
Kryetare e Trupit Gjykses**

/nënshkrimi/

Gjyqtarja Sylvia Steiner

/nënshkrimi/

Gjyqtari Cuno Tarfusser

E hënë, 27 qershor 2011

Në Hagë, Holandë